

Ministeriet for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 1. marts 2021

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris besvarelse af spørgsmål nr. 781 (MOF alm. del) stillet 2. februar 2021 efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 781

”Vil ministeren kommentere nyhedsbrevet ”Folketinget vil potentielt tillade dyremishandling” fra Hestens Værn den 29. januar 2021 (https://admin.mailgenerator.eu/t/r-12F153D4D444DAE22540EF23F30FEDED?fbclid=IwAR2ydgRy2PokFxxzY_gCnbFFR9LHYUo2te3IvgIcuqNbxukinoOOlulDI3A) og herunder svare på, om dyreværnsreglerne gælder i alle situationer, også på naturarealer mv., som beskrevet i artiklen?”

Svar

Lad mig først og fremmest understrege, at der med det kommende lovforslag om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om skove, dyrevelfærdsloven, lov om mark- og vejfred og færdselsloven (Etablering af naturnationalparker) ikke lægges op til at tillade uforsvarlig behandling af dyr.

Dyrevelfærdsloven omfatter alle dyr, efter lovens § 2 både vildtlevende dyr og dyr, som holdes af mennesker, og dermed også dyr til rewilding i naturnationalparker. Heraf følger, at dyrene skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Der vil ikke kunne dispenseres fra dyrevelfærdslovens § 2.

Det kommende lovforslag om naturnationalparker har til formål at skabe en retlig ramme for etablering og forvaltning af naturnationalparker i Danmark med henblik på at styrke områdernes natur og biodiversitet. Det er i den forbindelse hensigten, at der i naturnationalparkerne skal kunne udsættes større planteædere, der skal leve på så naturlige præmisser som muligt, herunder med mindst mulig indblanding fra mennesker. Dette indebærer, at de dyr, der lever i en naturnationalpark, selv skal finde føde, vand og læ. Der lægges derfor op til en ændring af dyrevelfærdsloven, hvormed der på visse betingelser og vilkår kan dispenseres fra dyrevelfærdslovens § 3 om fodring og vanding mv. og § 9, stk. 1-2, om tilsyn.

Det vil være en forudsætning for at dispensere fra dyrevelfærdslovens § 3 og 9, stk. 1-2, at naturnationalparkerne etableres i naturområder, der har en passende størrelse og en karakter med varieret, kuperet landskab og vekslende bevoksning, omfattende såvel skov som mere lysåbne græsningsarealer. Her vil robuste dyrearter, herunder visse heste- og kvægracer samt hjortevildt, typisk kunne finde føde og tilstrækkeligt ly og læ. Jordbundsforholdene skal give dyrene mulighed for at finde passende tørt leje. De dyr, der udsættes, skal være ved godt huld, når de udsættes, ligesom der vil skulle gribes ind, hvis dyrene på grund af fødemangel, parasitproblemer eller andet kommer i for dårligt huld.

Hvis der eksempelvis mangler føde i området, skal der enten tilføres foder, eller bestanden skal bringes ned til et antal, der passer til den føde, der findes i området.

Der skal også føres tilsyn med dyrene i en naturnationalpark. Hensigten med at dispensere fra dyrevelfærdslovens § 9, stk. 1-2, er at tillade et tilsyn på bestandsniveau, dog således, at tilsynet stadig sikrer en effektiv sygdomsovervågning m.v., og at dyr, der er syge eller tilskadekomne opdages tids nok til, at de aflives uden unødigt ophold, hvis det vil være uforsvarligt at lade dyret leve uden passende behandling eller pleje. Hvis syge og tilskadekomne dyr ikke aflives skal de sikres en passende behandling. Der kan fastsættes nærmere vilkår for en dispensation, bl.a. om tilsyn og tilsynsfrekvens. Det kan f.eks. være nødvendigt med et hyppigere tilsyn i perioder med f.eks. hårdt vintervejr.

I forbindelse med udsættelse af heste i naturnationalparker vil der også kunne dispenseres fra visse bestemmelser i bekendtgørelse nr. 1746 af 30. november 2020 om dyrevelfærdsmæssige mindstekrav for hold af heste. Det vil bl.a. være relevant for så vidt angår kravet i § 23, stk. 1, om dagligt tilsyn, der også gælder heste på græs eller lignende, og §§ 18-19 med hensyn til muligheden for at udsætte andre hesteracer, eller krydsninger heraf, end de racer, som det i dag er tilladt at holde udendørs døgnet rundt, forudsat, at det er en race eller krydsning, der er lige så robust som de hesteracer, der er omfattet af bekendtgørelsens § 19. Selvom der måtte blive dispenseret fra kravet om dagligt tilsyn med heste i en naturnationalpark, skal der stadig føres det nødvendige tilsyn med hestene for at sikre dyrenes velfærd og sundhed, herunder at syge og tilskadekomne heste opdages og håndteres, så de ikke udsættes for unødigt lidelse. I den forbindelse kan det også blive relevant at udpege enkelte dyr eller grupper af dyr som f.eks. drægtige dyr, der bør følges nærmere.

Rasmus Prehn

/

Paolo Drostby